

человѣкъ не познава благодѣтеля си, сирѣчь, въ мѣсто честь и добро, въздава безчестіе и зло. Както слънце-то, кога блѣсне, ако има мъгла, вдигнѣ на горѣ, щото и тя непременно зату-два слънце-то; тѣй и сыромахъ, като позабога-тѣе забравя добродѣтели-тѣ и пріатели-тѣ си, и още се труди съ какво и какво да ги оскърби. Както добро-то цвѣтіе сѣкиму дава добръ ми-рисъ, който да го мирише; тѣй и добро-то у-ченіе сѣкиму е придобитокъ, или който слуша или който учи: но както онзи що му е обоня-ніе-то развалено, макаръ и да учи, но не осеща мирисъ никъкъвъ; тѣй и онзи що му е ума по-тъмнялъ отъ злоба и лукавство, макаръ и да у-чи, но не приема никъкъвъ ползъ отъ добри-тѣ ученія. Сладка вода кога се помѣси съ мор-ска-та, както се преструва въ горчива и соле-на; то тѣй и добрия чловѣкъ, като се дружи съ злыя става и той нему подобенъ; за това и 17-тый псаломъ говори: съ развращенны-тѣ ра-звращенъ бивашъ. — 

Както бѣга нощъ-а отъ слънце-то; то тѣй бѣга и грѣхъ-а, кога доде покаяніе въ сърдце-то чловѣческо. Както се не исцѣрѣва ранъ, дору се не покаже и открие лѣкарю; то тѣй и грѣхъ-а се не исцѣрѣва, дору се не открие и покаже лѣкарю исповѣднику. Както Ехидна, която зачева малкы-тѣ ехидны, — зла змыя, зълъ породъ, дору не продере майчинъ-тѣ си утро-бъ, дору не умори и смѣхъ-тѣ си майкъ не